

Analiza strategica | Indicatori | Tendinte | Directii de dezvoltare

Barometrul Balnear, Martie, 2026

România dispune de un avantaj structural excepțional: turismul balnear este una dintre puținele forme de turism bazate pe resurse permanente, cu caracter complex și relativ independent de condițiile atmosferice.

Poza de moment privind evoluția Sectorului Balnear românesc, poate fi sintetizată astfel: sectorul se află într-o **fază de creștere cantitativă moderată și de reactivare strategică**, dar încă într-o **fază de maturizare competitivă**. Cu alte cuvinte, există progres real în frecventare, în vizibilitatea publică și în reangajarea instituțională, însă persistă **vulnerabilitățile structurale** identificate în documentele strategice.

Datele oficiale INS indică faptul că frecventarea stațiunilor balneare a continuat să crească. În anul 2024, în stațiunile balneare s-au înregistrat **1.235.488 sosiri**, față de **1.154.920** în 2023, ceea ce înseamnă o creștere de aproximativ **7%**. În 2025, dinamica pozitivă a continuat: în **semestrul I 2025**, stațiunile balneare au avut **509.951 sosiri**, față de **494.836** în semestrul I 2024, iar **înnoptările** au ajuns la **1.683.738**, față de **1.528.869** în semestrul I 2024. Aceasta sugerează nu doar creștere de volum, ci și o intensificare a utilizării turistice a acestor destinații în prima parte a anului.

Această evoluție arată că sectorul balnear **nu mai este într-o fază de stagnare**. Există cerere, există revenire de piață și există semne că anumite stațiuni sau regiuni și-au îmbunătățit atractivitatea. În documentele istorice, de exemplu, Regiunea Centru și polii precum Băile Felix–1 Mai sau Geoagiu-Băi apăreau deja ca exemple de stațiuni cu capacitate mai mare de adaptare, investiții și orientare spre formule mai apropiate de wellness.

Cu toate acestea, **creșterea cantitativă nu trebuie confundată cu transformarea structurală**. Problema centrală identificată: sectorul românesc încă oscilează între două modele. Primul este modelul balnear clasic, medico-recuperator, puternic dependent de clientele sociale și de biletele de tratament. Al doilea este modelul modern, integrat, orientat spre wellness, prevenție, sejururi tematice, servicii Premium și piață internațională. Dependenta de biletele de tratament limitează capacitatea operatorilor de a reinvesti, de a moderniza infrastructura și de a construi produse noi.

În acest sens, prezentul poate fi descris ca o **perioadă de tranziție de la supraviețuire la re poziționare**. Avem și un indicator instituțional important: după aprobarea Strategiei pentru dezvoltarea turismului balnear prin HG nr. 571/2019, Guvernul și ministerul de resort au avansat în 2025 către un **Plan de acțiune 2025–2030** pentru implementarea obiectivelor strategiei. În documentele publice ale ministerului apare explicit că acest plan cuprinde **52 de acțiuni**;

Analiza strategica | Indicatori | Tendinte | Directii de dezvoltare

Diagnostic de etapă:

1. Sectorul crește, dar încă nu valorifică integral creșterea.

Există creșteri de sosiri și înnoptări, inclusiv în 2024 și în prima jumătate a lui 2025. Asta înseamnă că piața nu este inertă și că balnearul românesc rămâne atractiv. Totuși, creșterea nu înseamnă automat competitivitate ridicată, randament economic superior sau sofisticare a produsului.

2. Componenta socială rămâne decisivă.

Biletele de tratament continuă să structureze o parte importantă a cererii. Aceasta este o forță, pentru că susține funcționarea multor stațiuni, dar și o limită, deoarece poate întârzia trecerea la produse mai competitive și mai bine monetizate.

3. Rețeaua balneară are un potențial teritorial mult mai mare decât oferta efectivă.

România are resurse excepționale și o bază geografică extinsă pentru dezvoltare. Din acest motiv, problema nu este lipsa resursei, ci conversia resursei în produs, infrastructură, standard, brand și pachet integrat de servicii.

4. Modernizarea este inegală și regionalizată.

Anumite poluri au avansat mai rapid, în special acolo unde s-au combinat investițiile, resursa termală, accesibilitatea și o orientare spre wellness. Alte stațiuni istorice rămân captive în probleme de patrimoniu, infrastructură urbană, sezonabilitate și guvernanta. Băile Herculane rămâne exemplul clasic al contrastului dintre valoarea patrimonială și dificultatea de reconversie funcțională.

5. Guvernanța sectorului este mai activă decât în trecut, dar încă în plină construcție.

Faptul că există acum strategie națională de turism 2025–2035 și plan de acțiune dedicat turismului balnear pentru 2025–2030 arată un progres real de arhitectură publică. Miza următoare nu mai este formularea documentelor, ci capacitatea de implementare, coordonare interministerială, monitorizare și evaluare.

Sectorul balnear românesc continuă să fie susținut în mod important de componenta socială, prin sistemul tradițional al biletelor de tratament, care rămâne un pilon funcțional relevant pentru numeroase stațiuni. Această componentă are o valoare socială majoră și trebuie respectată ca atare. În același timp, ea nu poate reprezenta singura bază de dezvoltare a viitorului. România are nevoie de o **nouă etapă de maturizare a sistemului balnear**, în care dimensiunea medico-balneară clasică să fie completată prin prevenție, recuperare avansată, sănătate integrativă, wellness bazat pe dovezi, programe anti-aging, turism de sănătate și produse balneare competitive pe piața europeană.

Prin această inițiativă, ARB afirmă public că dezvoltarea sistemului balnear românesc trebuie să se bazeze pe cinci direcții majore:

1. De la potențial la performanță măsurabilă

Nu este suficient să invocăm bogăția factorilor naturali terapeutici. Este necesar să măsurăm capacitatea lor de a genera servicii moderne, fluxuri turistice stabile, valoare economică și beneficii pentru sănătate.

2. De la supraviețuire la competitivitate

Sectorul balnear trebuie să depășească logica menținerii minimale în funcțiune și să avanseze spre logica standardelor, a calității, a diversificării și a competitivității reale.

3. De la fragmentare la integrare

Viitorul balnearului românesc depinde de integrarea dintre sănătate, turism, recuperare, cercetare, educație, digitalizare și dezvoltare locală.

4. De la percepție la evidență

Deciziile privind stațiunile, investițiile, politicile publice și promovarea trebuie susținute de date, indicatori și analize recurente, nu doar de impresii sau inițiative izolate.

5. De la patrimoniu la viziune

România nu trebuie doar să conserve ceea ce a moștenit, ci să transforme patrimoniul balnear într-un sistem contemporan, credibil și vizibil la nivel european.

În concluzie, **evoluția actuală a sectorului balnear românesc este favorabilă, dar incomplet consolidată**. Sectorul nu mai poate fi descris ca unul în declin simplu; există o relansare vizibilă a frecvenței și o revenire a interesului strategic. Totuși, el nu este încă un sector pe deplin re poziționat la standardele europene ale turismului de sănătate și wellness.

România a trecut de la faza „resurse multe, valorificare puțină” la faza „creștere în curs, dar cu blocaje structurale persistente”. Aici apare necesitatea unui Observator / Barometru Balnear ARB: nu doar pentru a descrie tendințe, ci pentru a măsura anual diferența dintre **potențial, creștere și competitivitate reală**.